СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 45. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 26 ЛЮТОГО 1948. No. 45. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 26, 1948 VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в злуч. держ. Америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ закордоном Тел. „Свобода": BErgen 4-0237, 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ФЕДЕРАЛЬНЕ СЛІДСТВО В СПРАВІ ПІДВИШКИ ЦІНИ СТАЛІ

Вашингтон, 24 лютого. — Федеральне Бюро Інвестигацій на підставі наказу президента Трумана почало переводити допити по цілому краю в справі підвишки ціни сталі. Генеральний прокуратор Там С. Клерк оприлюднив, що федеральні агенти вже переводять слідство в 16 провідних сталевих підприємствах. Імен підприємств не оприлюднено. Слідство зарядження на підставі закону проти знови трестів. Конгрес переводить окремо від себе допити в цій справі. Переслухання почнуться в найближчий вівторок перед спільною комісією для провірки економічного звіту. Підвишку ціну на 10% ухвалили підприємці сталі перед 2 тижнями.

ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ЗАМКНЕННЯ ЧУЖОМОВНИХ РАДІОПРОГРАМ

Дітройт, Миш. — Три найбільші українські організації на території Дітройту оприлюднили в тутешніх щоденниках протест проти закриття чужомовних радіопрограм наданих зо стації WJLB. Радіопрограми мають бути усунені з днем 28 лютого. Протест підписала Федерація Українців Стейту Мишиген, відділ Українсько - Американського Конгресу і відділ Союзу Українок Америки. У протесті сказано, що чужомовні програми це живий символ свободи в Злучених Державах. — З приватних джерел доходять вісті, що замкнення радіопрограм в неанглійських мовах треба завдячувати підозрінню, що чужомовні програми остають під большевицьким впливом, а Дітройт є брамою, через яку вкозяються комуністи з Канади до Злучених Держав.

НЕДОПУСТИЛИ КОМУНІСТА ДО МІСЬКОЇ РАДИ

Ню Йорк. — Міська рада 14 голосами проти 4 рішила недопустити в члени міської ради Саймона В. Герсона, якого Комуністична партія визначила на місце комуністичного радного Петра В. Касіоне, що помер в листопаді минулого року. На підставі міського статуту на місце померлого радного приходить інший член тої самої партії. Одначе Касіоне, хоч був комуністом, не кандидував як комуніст, а як представник Американської Партії Праці й тому міська рада недопустила комуніста Герсона. Крім того Герсон не був мешканцем дільниці, яку він мав би заступати.

АДВОКАТИ ЗА БЕЗПОЩАДНУ БОРОТЬБУ ПРОТИ КОМУНІСТІВ

Шікаго. — На піврічнім засіданні Американського Адвокатського Товариства винесено резолюцію з доганою для таких кандидатів, які шукають підтримки комуністів при різних виборах. Резолюція домагається повного збереження громадських прав для кожної меншини, одначе теж звертає увагу на зазіхання комуністичної меншини стати диктаторами. Щоб цьому перешкодити, резолюція домагається від конгресу безпощадного оприлюднювання всіх комуністичних затій і евентуального суду затій і суду над підривними організаціями.

ДРУГИЙ ЛОНГ ГУБЕРНАТОРОМ ЛУІЗІЯНИ

Ню Орлінс, Луізіяна. — звісти з правиборів Демократичної партії в стейті виказують, що губернатором вибраний Ирл К. Лонг, брат небіжчика сенатора Гюія Лонга, замордованого перед 12 роками в будинку стейтової леґіслативи. Ирл був заступником губернатора після смерти свого брата, а потім був вибраний губернатором. В 1944 році він перепав при виборах і аж тепер вийшов переможцем.

УЧИТЕЛІ НА СТРАЙКУ, ШКОЛИ ЗАМКНЕНО В МИНЕАПОЛИС

Минеаполис, у стейті Минесота. — Учителі, члени юнії з Американської Федерації Праці, вийшли на страйк за підвишку платні, а 65,000 шкільних дітей дістали вакації. Шкільна рада рішила скоротити шкільний рік на 4 тижні, а це зменшує відповідно платню для учителів, які не дістають платні під час вакацій. Шкільна рада твердить, що їй бракує $2,000,000 на утримання 94 прилюдних шкіл.

ЕКСПРЕСОВІ РОБІТНИКИ ДОБИЛИСЯ 40 ГОДИННОГО ТИЖНЯ

Ню Йорк. — Перший раз в історії залізничих підприємств добилися візники залізничих експресових компаній признання 40-годинного тижня праці. З днем 4 березня 4,700 експресових робітників на залізницях дістануть короткий тиждень. Досі вони працювали по 44 годин. Біля 80% цих робітників будуть мати вільну суботу й неділю, а інші будуть мати півтора платні за додаткові години. Найвища тижнева платня буде по $63.20, найнижча по $51.40.

СЕНАТ УХВАЛИВ КОНТРОЛЮ ЧИНШІВ

Вашингтон. — Сенат ухвалив закон в справі контролі чиншів до 30 квітня 1949 р., а палата репрезентантів ухвалила тимчасове продовження теперішнього закону на місяць, заки справиться з новим законом.

ЗА 8 БІЛЬЙОНІВ БУДЖЕТОВИХ ВИДАТКІВ НА ШКОЛИ

Атлантик Сіті. — Конференція Американського Товариства Шкільних Адміністраторів вийшла з домаганням признати $8,000,000,000 річно на утримання шкіл в цілому краю. Під теперішню пору ціла країна видає лише 3 більйони на утримання елементарних і середних шкіл, а це невистарчальне, щоб перевести програму навчання, твердять виховники. Пропозицію добиватися нових вистарчальних фондів оприлюднила комісія, на чолі якої стоїть д-р Геролд С. Гунт, шкільний інспектор з Шікаго Комісія домагається допомоги з федеральних фондів, коли міські й стейтові фонди невистарчальні.

Волес за вибір іншого президента для порозуміння зо Сталіном

Вашингтон, 24. лютого. Генрі Волес, кандидат на президента з третьої партії, заявив, що тривалий мир з Росією є можливий лише тоді, коли в Білому Домі засяде новий президент на місце Трумана. Він сказав це в комісії закордонних справ в палаті репрезентантів під час складання свідоцтва в справі Пляну Маршала. Він зголосився на свідка самий, приготовивши напереді реферат з 11,000 слів. Переслухання тривало 2 години й 15 мінут у приявності понад пів тисячки людей, в більшій частині прихильників Волеса. Увесь час Волес виявляв свою опозицію проти Пляну Маршала, кажучи, що цей плян доведе до війни, бо на чолі того руху стоять капіталісти з Вол Стріту. Він обвинувачив президента Трумана як покровителя того напряму. Для рятунку Европи він предявив свій плян, який передбачує видаток в сумі 50 більйонів долярів, одначе він мав би бути переведений під опікою Обєднаних Держав.

На перехрестні питання членів комісії Волес відповів, що зміну на начальнім становищі в уряді можна лише перевести в Америці, а не в Росії й тому він дораджує вибрати нового президента для переговорів з Росією. Коли б у Вашингтоні засів новий президент, тоді Америка змінила б свою закордонну політику. Росія перестала б боятися інвазії і сама перестала б загрожувати сусідним країнам. Волес відпекався комуністичної лінії, заявив, що не знає комуністичної політики, а американській пресі не може довіряти, коли вона поміщує звідомлення про російські потягнення в закордонних країнах. На запит конгресмена Джана Д. Ладжа, що зробив би Волес, коли б так добивався від секретарів стейту й оборони, що Росія є найбільшою загрозою для миру, він відповів, що він сказав би їм, „будьте готові до війни". До того він додав, що така можливість не зайшла б за часів його урядування на становищі президента, бо він не тримав би теперішніх секретарів на їхніх становищах.

ЗАГОВІР РОСІЙСЬКИХ АГЕНТІВ НА ГАВАЇ

Квінсі, Масс. — Заступник губернатора Артур В. Кулидж, вийшов з твердженням, що російські агенти загніздювалися в Гаваях з наміром підготовити несподівану атаку на Перл Гарбор. Цю вістку подав він на зібранні ветеранів з нагоди Тижня Братерства. Він покликався на документи, які є в посіданні губернатора Гаваїв, Інграма М. Стейнбака.

БРИТАНІЯ ВІДДАСТЬ СПРАВУ ФАЛЬКЛЯНДІВ ДО ВИРІШЕННЯ О. Д.

Лондон, 24. лютого. — У звязку з частинною „анексією" Фальклândських островів урядом Чіле та претенсіями Арґентини до цего архіпеляґу, до якого видвигає свої суверенні права Британія, тут вважається, що британський уряд віддасть цілу справу до вирішення ООД. Арґентина і Чіле не погодились на арбітраж Міжнародного Суду в Газі.

ПРИГОТОВАНО ПРОЕКТ ПОЗИЧКОВОГО ДОГОВОРУ МІЖ З.Д.А. І О.О.Д.

Лейк Соксес, Н. И., 24. лютого. — Організація Обєднаних Держав закінчила сьогодні підготовку проекту договору зі Злученими Державами, на підставі якого ООД мала б одержати 65,000,000 долярів кредиту для будови своєї столиці в Ню Йорку. Кредит мав би бути сплечений до 1982 року. Проєкт договору буде розглянений відповідними американськими властями.

В АРГЕНТИНІ ЗАМКНУЛИ СЛОВЯНСЬКІ ПРО-КОМУНІСТИЧНІ ГАЗЕТИ

Буенос Айрес, Аргентина, 24. лютого. — Дванадцять словянських про-комуністичних газет перестало виходити на підставі муніципального розпорядку, щоб замкнути друкарню, в якій вони були друковані.

СОВЄТИ ЗНОВУ ДОМАГАЮТЬСЯ ВИДАЧІ СКИТАЛЬНИКІВ

Рим, 24. лютого. — В останньому часі в Італії знову зактуалізовано справу совєтських домагань видачі воєнних втікачів з заходом, що вони поповнили „воєнні злочини". На домагання совєтського уряду італійська поліція заарештувала 14 бувших совєтських громадян, поіменні видачі яких зажадав совєтський уряд, покликуючись на постанови італійського мирового договору. Проте, італійські власті заарештованих не видали, домагаючись насамперед доказів, що вони справді були поповнили зазкидувані їм воєнні злочини. Якщо совєтський уряд такі докази представив би, тоді їх розгляне італійський Верховний Суд і тільки тоді італійські власті розглянули б справу видачі. Якщо таких доказів не буде, або вони не будуть достаточні, заарештовані будуть звільнені. Зарештованими дальше пікпується ІРО, даючи їм всю потрібну правну і матеріяльну допомогу. Военним втікачам зі Совєтів, які перебувають в Італії, грозила б велика небезпека, якщоб комуністи перемогли в вибарах.

Становище Америки в справі Палестини

АМЕРИКА ПОГОДЖУЄТЬСЯ ПЕРЕГОВОРЮВАТИ СПРАВУ МІЖНАРОДНОЇ АРМІЇ, АЛЕ ТІЛЬКИ ДЛЯ „ВДЕРЖАННЯ МІЖНАРОДНОГО МИРУ" В ПАЛЕСТИНІ, А НЕ ДЛЯ ПОДІЛУ КРАЇНИ.

Лейк Соксес, Н. И., 24. лютого. — Представник Злучених Держав Америки в Раді Безпеки О.Д., Ворен Р. Остин, виявив сьогодні становище американського уряду до справи запропонованої міжнародної армії для Палестини. Він заявив, що Америка погоджується обговорити справу міжнародної армії на підставі чартеру ОД, але тільки для вдержання „миру і ладу" в Палестині, а не для вимушення її подіму на жидівську і арабську держави. Американський представник теж виступив проти пропозиції колумбійського представника, щоби скликати надзвичайну сесію Загального Зібрання О.Д., яка щераз провірила б своє становище в палестинській справі. В. Р. Остин запропонував Раді Безпеки створити комітет, зложений з представників 5 постійних членів Ради, завданням якого було б провірити можливості загрози для міжнародного миру у звязку з Палестиною, та порадитись з Палестинською Комісією, мандатними країнами і головними палестинськими комітетами щодо можливостей виконання рекомендації Загального Зібрання О.Д. в справі подiлу країни. Тоді тільки Рада Безпеки могла б обмірковувати справу потреби створення міжнародної армії, але теж тільки для вдержання міжнародного миру, а не для насильного переведення подiлу, що переміновало б О.Д. в своєрідний „світовий уряд". Спостерігачі стверджують, що виступ Остена в справі Палестини був „класичним прикладом високої дипломатії". Тим часом в Палестині продовжуються криваві бійки між арабами і жидами, жертвою яких падають теж британські вояки.

ДОБАЧУЮТЬ ЗМІНУ В АМЕРИКАНСЬКІЙ ПОЛІТИЦІ.

Лейк Соксес, Н. И., 24. лютого. — В американському становищі до пропозиції міжнародної армії для Палестини, зясованому сьогодні Вореном Р. Остином в Раді Безпеки О.Д., в дипломатичних колах ОД добачують основну зміну в американській політиці у звязку з Палестиною. Американське становище було тим більшою несподіванкою, що на останній сесії Загального Зібрання О.Д. американські представники гаряче заступали думку поділу Палестини. Після сьогоднішнього виступу В. Р. Остина в колах О.Д. взагалі сумніваються, чи поділ Палестини будьколи можна буде перевести.

ЧЕРГОВИЙ ВИСТУП БОЛЬШЕВИКІВ В О.Д. ПРОТИ ПЛЯНУ МАРШАЛА.

Лейк Соксес, Н. И., 24. лютого. — Совєтський представник в Економічній і Соціяльній Раді О. Д. сьогодні знову накинувся на допомоговий Плян Маршала для Европи, називаючи його „американськими засобами для економічної і політичної експанзії". Як на глум большевик протиставив американській допомозі совєтську політику з урядами „нової демократії" в поневолених країнах східної Европи.

КІНЕЦЬ ЧЕХОСЛОВАЦЬКОЇ РЕСПУБЛИКИ

БЕНЕШ СКАПІТУЛЮВАВ, КОМУНІСТИ ПЕРЕБИРАЮТЬ ВЛАДУ

Прага, 25 лютого. (АП)—Чеська урядова радіовисильня сьогодні в полудне повідомила, що президент Бенеш скапітулював перед комуністами в їхній боротьбі перебрати повну контролю влади в країні. Бенеш під напором комуністів прийняв вкінці резиґнацію 12 некомуністичних міністрів і сьогодні ввечорі вже буде проголошений новий комуністичний уряд країни. Тим самим Чехословацька республика практично перестала існувати, перетворюючись цілком в совєтського сателіта з диктатурою місцевих комуністів.

Після резиґнації з уряду представників Національно-соціялістичної і Народної та Словацької Демократичної партій на знак протесту проти пляну міністерства внутрішніх справ обсадити комуністами всі головні пости в країні, головно в поліційних та військових збройних силах, створені в останніх днях чеські комуністичні „виконавчі комітети" почали сьогодні перебирати всю владу в країні. Комуністичні елементи в соціяльно-демократичній партії, яка ще єдина була залишилася в уряді з комуністами після резиґнації інших, сьогодні збунтувалися проти свого проводу, захопили головну кватиру партії та проголосили її керівником бувшого про-комуністичного прем'єра Фірлінґера. По сильно обсаджених комуністичною поліцією вулицях Праги та інших міст відбуваються комуністичні демонстрації, домагаючись усунення президента Бенеша та проголошення президентом комуністичного премієра Ґотвальда. В цілій країні переводяться масові арешти комуністичних противників. Міністер війни, ген. Свобода, видав відозву до армії, взиваючи її стояти осторонь міжпартійної розгрики в країні та бути вірною Совєтському Союзові.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА ПЕРЕРИВАЄ ЗВЯЗОК З ЗАКОРДОНОМ

Франкфурт над Майном, Німеччина, 25 лютого. Чеські дипломатичні представники при головній кватирі американської армії сьогодні тут повідомили, що з доручення уряду в Празі замкнено чеські кордони і docking не видається жодних подорожних дозволів.

ФРАНЦУЗЬКИЙ УРЯД ДІСТАВ ЗАЯВУ ДОВІРЯ

Париж, 24 лютого. Французький уряд премієра Шумана одержав сьогодні малою більшістю тільки 23 голосів заяву довіря в парляменті в справі заходів проти власників стягнення з обігу 5,000-франкових банкнотів. Премієр здобув більшість тільки завдяки тому, що 39 консервативних послів здержались від голосування. Їх речник заявив, що вони не виступили проти премієра тому, що криза французького уряду у теперішньому положенні, витвореному подіями в Чехословаччині, була б занадто небезпечна для Франції.

АВСТРІЙСЬКА „КІСТКА НЕЗГОДИ"

Лондон, 24 лютого. Заступники міністрів закордонних справ чотирьох великодержав продовжують тут свої наради в справі підготовки мирового договору з Австрією, якого не бажають собі Совєти. Розмови опинились в „мертвій точці" головно щодо совєтських домагань до т.зв. німецьких посілостей в Австрії, проти чого рішучо виступають західні союзники, вважаючи їх австрійським добром. В міжчасі і вслід за повідомленням, що большевики вивезли австрійські вантажні вагони і пропонують, щоб Австрія собі тепер їх відкупила, сьогодні наспіла вістка, що Совєти забрали теж плаваючі доки Дунайської Пароплавної Фірми. Представники Америки, Британії і Франції ствердили безнадійність будьяких переговорів з большевиками, що ставляють західних союзників перед доконаними фактами, саботуючи всі намагання довести до будьякого порозуміння.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ РАКЕТИ НАД СКАНДИНАВІЄЮ

Лондон, 24 лютого. Подорожні зі скандинавських країн одноодушно стверджують, що в останньому часі щораз більше літаючих бомб (ракет) типу німецьких V-1 і V-2 перелітає понад Швецією, Норвеґією, Данією та прибережними водами зі сторони окупованої совєтами німецької бази для тої зброї в Псенемюнде.

ГЕН. ФЛІТ В ГРЕЦІЇ

Атени, 24 лютого. Сьогодні тут прибув новий керівник американської місії в Греції, ген. Вилєм А. Ван Фліт. Він заявив, що задумує відвідати фронт боїв проти большевицьких партизанів „швидко, як тільки можливо", стверджуючи рівночасно, що він не має будьяких нових інструкцій і задумує задержати „тільки дорадчий" характер своєї місії.

ІТАЛІЙСЬКІ СОЦІЯЛІСТИ ЗРИВАЮТЬ З КОМУНІСТАМИ

Рим, 24 лютого. Останні вибори в професійних спілках в провінції Медіоляну виявляють радикальний зворот навіть скрайно лівих соціялістів від комуністів до християнських демократів. В загальному демократи одержали 42.4% голосів в порівнанні з 32.65% голосів на комуністів.

БРИТАНІЯ РЕДУКУЄ СВОЇ МОРСЬКІ ЗБРОЙНІ СИЛИ

Лондон, 24 лютого. У звязку з економічними труднощами та для ощадностевих цілей уряд Британії припинив на цей рік всі нові будови кораблів, зменшив буджет на військово-морські збройні сили, зменшуючи рівночасно персонал до 139,500 осіб.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
в Джерзі Сити і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (з англійською Частиною):		Monday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Classified Advertising Department. 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

"SVOBODA" P. O. Box 346 JERSEY CITY 3. N. J.

AMERICAN BROTHERHOOD WEEK

Минулого тижня Краєва Конференція Християн і Жидів наділила президента Трумана медалею за його змагання поширити між американцями братерство та між-расову дружбу.

У почесній грамоті, яку передав президентові його бувший секретар війни, Роберт П. Патерсон, сказано, що треба нам гордитись тим, що президент Труман, хоч як обтяжений державними обовязками практичної натури, ставить вище всього моральні принципи і завдання і ніколи за них не забуває. Президент, кажеться далі, постійно підкреслює потребу і вагу религійної терпимости і братолюбности в нашому американському житті, а в своїх міжнародних зносинах кладе особливу вагу на першенство духових вартостей.

Відзначенням президента Трумана так як би започатковано цьогорічний Тиждень Американського Братерства, який саме тепер обходимо. Президент стає неначе прикладом, як треба усім нам ставитись до тих проблем в країні, в якій живуть разом народи чи не з усіх рас світу, та де існують різні религії, різні культури, різні звичаї й обичаї. Не зважаючи на це, що цеї раси є більше, а другої менше, та що в одного шкура біла, а в другого чорна, чи яка інша, усім нам треба разом жити і спільно трудитись для власного й загального добра в згоді й мирі. Те саме відноситься і до цього, хто до якої церкви ходить і до якого Бога молиться.

Тиждень Американського Братерства зістав започаткований американським католицьким священником в 1934 році. Видно, що ця ідея дуже припала до вподоби американським виховним колам, коли прийнялась так скоро та й в усіх стейтах. З цього треба теж вносити, що коли таке сталось, то видно, що й відчувалась потреба ширшої пропаганди тих ідей, які звязані з Тижнем Американського Братерства.

Отже така потреба існує, як з огляду на добро Америки, так і з огляду на добро світу. Усі знаємо, яку неправду поширює большевицька пропаганда про Злучені Держави, спекулюючи на цьому, що діються у нас часом речі, за які нам самим соромно. Американці цього лиха не закривають. Преса пише про це, проповідники клеймують ці недомагання з церковних амвон, а фільмові підприємства виробляють окремі фільми для боротьби з расовими чи религійними дискримінаціями. Знов законодатні тіла ухвалюють що раз кращі закони, щоб ці недомагання зліквідувати. Як бачимо, усе іде нормальним, культурним ходом, як пристало на державу, яка не є поліційною і не заводить реформ при допомозі енкаведистів чи ґестапівців. Тепер треба ще й кожному з нас доложити труду до цього, щоб це здійснилось, а захотити усіх до такої акції є саме цілллю Тижня Американського Братерства.

У такому Тижні думаймо і ми, американські українці, про ці важні проблеми і вчімся здійснити мирне співжиття і толеранцію у першу чергу на свому обійстю, а далі й на ширшому полі, у відношенні до інших.

Два рішальні роки: 1848 і 1948

Маніфест, виданий чеськими комуністами з датою 18 лютого є знаменним документом нашого часу. Під заслоною „оборони народного демократичного режіму" в чеськословацькій республиці комуністи приготовили державний замах на знищення не лише парляментарної системи, але й усяких демократичних свобід. Коли б цей замах був переведений, Чехо-Словаччина перейшла б цілковито під орбіту Советів, отже попала б за їхню „залізну заслону", як попала Польща, Угорщина, Румунія й балканські країни. З хвилиною, коли б чеське питання стало внутрішньою справою Росії, почалися б здійснювати різні передбачування, що рік 1948 буде переломовим роком в повоєнній Европі. Різні питання, які досі були закриті фальшивими фронтами, перестали б бути здогадами або передчуваннями, а стали б твердою дійсністю.

Маніфест чеських комуністів припадає у століття Комуністичного Маніфесту, виданого в Лондоні в р. 1848, у котрому його автори, Карло Маркс і Фридрих Енгельс, на пострах тодішним абсолютним монархам писали: „Привиди страшуть Европу, а це привиди комунізму". До того постраху долучили вони ще й заклик: „Пролетарі всіх країн, єднайтеся!" під яким різного роду соціялісти, ліберали та парляментаристи організували в різних країнах робітництво, щоб його визволити з ярма тиранів, економічних і політичних.

Яка ж це іронія, коли в століття Комуністичного Маніфесту, читати теперішній маніфест чеських комуністів чи слухати промови чехо-словацького міністра війни Людвика Свобода, який заповідає, що всіми силами буде поборювати протикомуністичний рух, бо він ворожий Советській Росії, отсій тюрмі робітника. Імя міністра (Свобода!), є теж іронією, бо ж він намагається здавити рештки громадянської свободи в Чехії.

Отже саме у століття бундючного Комуністичного Маніфесту появляється другий комуністичний маніфест з усіми признаками поневолення найширших верств народу й заведенням новітньої тиранії. Цей Комуністичний Маніфест з 1848 р. нагадує ще інший незвичайно важливий момент з того року, а це засідання першого свободолюбного парляменту Австрії, який, зогляду на революційні події у Відні, перенесено до міста Кромерижу на Моравії, яка є тепер складовою частиною чесько-словацької республики. З іменем цього Кромерижа звязували тоді великі надії всі народи середньої Европи, між ними й український нарід. У Кромерижі покладено підстави під перебудову абсолютної Австрії на конституційну державу країн, яких народи мали дістати автономію. Саме в Кромерижі народилася ота воля чеського народу, яку тепер хоче до щенту погребати маніфест чеських комуністів і їх міністер Свобода.

Коли тепер знагоди маніфесту чеських комуністів знов пишуть про 1948 рік як переломовий у сучасній історії та коли порівнується його з 1848 роком, як переломивим роком попереднього століття, то варт нагадати великі події в цілій Европі зперед сто років.

Згаданий 1848 рік був роком загальних революційних рухів в Европі. Це було наче закінчення кличів — „волі, рівности й братерства", кинених французькою революцією з 1789 р. Після фінансової крізи в Франції з рр. 1846-1848 спалахнула в Парижі нова революція, яка дала початок революціям в Австрії, Німеччині, Угорщині, Італії. Революції йшли під соціяльними і національними кличами. В Австрії німці домагалися для себе політичних свобід, а поневолені ненімецькі народи зажадали для себе національних свобід. Тому і названо в Австрії 1848 „весною народів".

У Німеччині революційний рух проявився бажанням обєднання німецького народу, а це бажання виявилося у скликанні німецьког парляменту до Франкфурту (1846-1849). В Угорщині йшло водночас дві революції: одна мадярська, за відірвання країв угорської корони від Австрії; друга хорватська, як бунт проти мадярського націоналістичного режіму, який відбирав іншим народам, в першій мірі хорватам, можливість національного розвитку. В Італії революційний рух мав на цілі обєднання різних італійських держав в одну національну італійську державу, але до цього прийшло щойно яких 20 літ пізніше.

Від загального революційного руху тодішньої Европи була вільна Англія тому, що там здавна (від 1215 р.) існував парлямент, як символ громадської свободи й репрезентації. Другою країною, вільною від революції, була царська Росія, яка тоді не лише не допустила до революційних заворушень у себе, але ще й дала військову допомогу австрійському цісареві у його змаганнях до здавлення ірреденти на Угорщині і свободи народів в Австрії. Після здавлення тих рухів при допомозі царської Росії австрійський канцлер Метерніх привернув абсолютизм і тоді прийшли часи звісної реакції в середущій Европі, яка тривала аж до 1867 року.

Теперішній переломовий рік 1948 нагадує свого попередника зперед сто років цим, що тепер нова деспотична Росія вибралася на знищення свободи Европи, а це диктаторсько-комуністична. Коли б перевести дальшу аналогію з 1848 роком, то треба б заключати, що й тепер тиранії мусить прийти кінець та що це тільки питання часу, коли це станеться.

Володимир Антонович

(40 літ після смерти).

Тому 40 років, у місяці лютім помер у Києві Володимир Антонович, славний український діяч.

Народився він 1834 року в польській шляхецькій сімї Боніфація Антоновича. Але його рідним батьком був мадярський революціонер - еміґрант Джидай, учитель французької мови в Одесі. Тут виростав Володимир під опікою рідного батька. Мовами його дитинства були — французька та польська мови.

У молодого Антоновича рано прокинулися симпатії до України, як рідного краю і до її народу. Це був вплив демократичних ідей, любови до поневолених і покривджених, симпатії до закріпаченого селянства. Перше Антонович учився на лікаря, але скінчивши медицину, перейшов до науки історії. Студії української історії ще більше пробудили в в ньому любов до українського народу. Антонович — разом з групою своїх приятелів польських шляхтичів з Правобережної України — покидає польський національний табор і заявляє себе українцем.

Це були так звані „хлопомани": Борис Познанський, Тадей Рильський та інші.

В своїй „Сповіді", вміщеній у петербурзькій „Основі" 1861 року, Антонович вияснив причини свого переходу до українства. Він уважав за свою моральну повинність жити і працювати для того народу, що його працею жили довгі покоління шляхти, не даючи українському народові за це нічого, окрім погорди і глуму.

Як професор київського університету, В. Антонович виконав величезну роботу для української науки. Писати він мусів російською мовою, але всі його праці присвячені українській історії. Антонович підготував цілу школу істориків України. Між ними знаходимо такі славні імена, як Михайло Грушевський і Дмитро Багалій. Особливу увагу звертав Антонович на революційні народні рухи на Україні (Козаччина, Гайдамаччина).

Він пильно працював в архівах історичних і видав велику силу документів для української історії. З його участю виходили видання „Архиву Юго-западной России". На підставі історичних джерел показав Антонович, що так звана „польська шляхта" на Правобережній Україні походить з українського роду, тільки була в 17-18 віках спольщена.

Антонович не цурався політики. Він стояв на чолі „Старої Громади", тайного товариства, що обеднувало найвизначніших українських патріотів у Києві та в інших містах України (Микола Лисенко, Павло Житецький, Б. Познанський й ін.).

1876 р. „Стара Громада" вирішила вислати Михайла Драгоманова за кордон, щоб він в чужій пресі протестував проти заборони української мови в Росії тайним царським указом. За гроші „Старої Громади" Драгоманів видавав у Женеві збірники „Громади".

Антонович був дуже критично настроений щодо російської культури і літератури, яка мала великий вплив на українську інтелігенцію. Він бачив у російській культурі примітивизм і нігілізм, а тому кликав до „позитивних ідеалів", західно - европейської культури.

Антоновичеві закидали його противники „українофільство", політичну нерішучість, обережність, невиразність. Про українофілів писали їхні противники, що вони своїми спробами погодити український рух з царською владою відштовхнули від українства молоде покоління, яке хотіло боротьби і тому воно пішло до російських революційних партій.

Проте заслуги Антоновича і його приятелів для України величезні. Його наукова праця дала фундамент для національного відродження України. Політично — його власний син Дмитро — виправив помилки свого батька: він заснував 1900 року Революційну Українську Партію, першу масову партію на Наддніпрянщині.

П. В.

Страх за імперію

Цікаво сьогодні стежити за тим, як російська еміграція реаґує на загрозу можливого розпаду Советського Союзу. Хто як хто, але вона сама найкраще знає, що жде Росію вразі конфлікту Сходу із Заходом. Тоді не потрібно буде навіть атомової бомби, бо вистане гасло: **народи визволяйтеся!** Ніякий кляйстер — ні комунізм, ні новий російський націоналізм, ні соціялізм, ні православія, ні заклики обороняти „родіну" — не стримають тоді розпаду. І це, власне жахає білу Росію на еміграції. Вона, правда, є ворогом большевиків, але цілість російської імперії для неї важливіша, і за втримання тієї імперії вона заплатила б кожну ціну. Українці добре памятають написані не так то давно в журналі „Новая Россія" слова А. Ф. Керенського одного з провідників білої еміграції: „Російська еміграція... воліє бачити Росію в руках найжорстокішої диктатури, але не хоче діставати в свої руки частини розчленованого тіла своєї батьківщини".

Проблему недалекого розчленування советської імперії заторкнув нещодавно в 16 книжці журналу „Новий Журнал" (Ню Йорк, 1947) один з вникливіших російських політиків Г. П. Федотов. У статті „Доля імперій" він зробив логічний висновок з того, що на наших очах розпадаються імперії. Отже, недалекий кінець і російської. Ця стаття незвичайно схвилювала всіх оборонців російського великодержавя і вже в найближчій книжці того самого журналу появилися статті, що намагаються заперечити або зменшити висновки Федорова. „Демократ" Керенський плаче над тим, що Федотов провіщає розгром Росії, — „свято всіх ненавистей і сепаратизмів, розчленування. Нове, ще більш розторощуюче, ніж ленінське, — сталінське Берестя Литовське. В кращому випадку Росія покажеться знову, як після першого жовтня, в границях Великоросії з Сибіром і, може бути, з Білоруссю"... Керенський потіщає себе тим, що нібито західні демократії не утотожнюють большевизму з Росією і тому після ліквідації большевизму залишать Російську імперію такою, як вона є сьогодні, тільки в демократичній формі...

Блаженні віруючі!

Для Керенського тут усе ясне й інакше бути не може. Але інші мають веляні сумніви і — намагаються висувати аргументи проти „сепаратистів" та переконати їх, що розчленування Росії вийде їм, „сепаратистам", на шкоду. Так пише в тій самій (17-тій) книжці Нового Журналу" Н. С. Тімашов. Він передусім уболіває над тим, що Федотов каже про „звіринну ненависть" гноблених Росією народів до неї. Хай буде й так— пише Тімашов, — хай і царська і большевицька Росія гнобили і гноблять інші народи — але... Росія є економічна цілість і розрив такого тіла доведе до катастрофи. „Українські сепаратисти — пише він — заявляють, що Україна більш давала і дає решті частин імперії, ніж від них отримує, тому, що від них багатша. Але вони (тобто „сепаратисти") не беруть до уваги, що та решта творить для України монопольний ринок... Провести економічну баріеру по лінії, що ділить людей, які говорять по російськи і по українськи, значить різати по живому тілі і поставити у важке, майже безвихідне становище і одних і других"...

Вкінці Тімашов потішає себе і своїх читачів, що українські „сепаратисти" — „канечно, существуют", але вони сильніші на еміграції, ніж на українській землі, а там сильніші серд інтелігенції, ніж серед мас. При деяких умовах українців можна буде підняти на війну за незалежність, але при інших — українці покажуться „мірно живущимі" в рамах русскої імперії".

На превеликий (для автора) жаль, „українські сепаратисти" напевно подбають, щоб це останнє не сталося, тобто, щоб події закінчилися своїм логічним завершенням — незалежною Україною. Що ж до економічних катастроф, що він ними страшить, то ми, українці, більше оптимістичні. Можемо, наприклад, вести торгівлю чесно, як водиться у світі: українське збіжжа за російське золото. Тільки — те золото росіяни будуть мусіли копати тепер самі...

ВАЛЕРІЯН ПІДМОГИЛЬНИЙ

„ТРЕТЯ РЕВОЛЮЦІЯ"

Оповідання

6)

Він писав, що анархізм в особі революційних махнівців творить третю революцію. Перша революція скинула царя, друга — капіталізм, але тій, другій, не стало сили знищити владу взагалі. Большевики - комуністи споруджують нову державу, оплутують громадську свободу гидким павутинням примусу. І от прийшли махнівці, щоб покласти кінець усякому примусові й неволі. Сталася третя революція, що проти неї бліднуть усі дотеперішні пориви й досягнення людськости. Розгорнуто нову сторінку історії, покладено міцні підвалини нового життя. Волін кінчав.

— Громадяни, ще вчора тяжіла над кожним рухом і думкою твоєю держава — однаково, біла чи червона. Ще вчора ти, мов нікчемний раб, підлягав диким законам; страх перед контррозвідками й чеками, розстріли і в'язниця збавляли тобі людської гідности. А ти прокинувся сьогодні — і минуле відлетіло разом з твоїм сном. Відчуй цю велику хвилину — ти вільний!

Далі інший анархіст викладав популярну абетку на тему: „Що таке влада". Ще далі оповіщено про великі перемоги махнівців на фронтах, а наприкінці стояло:

Наказ ч. 1.

§ 1.

Цього числа я почав виконувати обов'язки команданта міста і його околиць.

§ 2.

Наказую всім особам, що не належать до війська революційних повстанців (махнівців) України, н е г а й н о протягом цього дня здати до комендантури всі ґатунки вогневої та холодної зброї. Хто не здасть, буде застрілений на місці.

§ 3.

Наказую не переховувати старшин і козаків денікінської армії. Хто переховуватиме, буде застрілений на місці разом з денікінцем.

§ 4.

Наказую міській управі обкласти місто контрибуцією 500,000 карбованців на потреби війська революційних повстанців (махнівців) України, протягом 24 години склавши спис виплатників і подавши його мені. Попереджаю, що всіх, хто не сплатить за списом контрибуції, п о к а р а ю шомполами й розстріляю без суду.

Командант міста Шусь.

Андрій Петрович прочитав і вдолено примружив очі. Хитра усмішка смикала його уста.

— Хіба обов'язково передовій зважати на накази? — гадав він. — Це нудно — повторюватись. Кожен робить свій анархізм. Та це й не новина, що найкращі ідеї мають найдовші баґнети.

Другий день третьої революції був ясніший і листя жовтіше на деревах. На вулицях з'явилися люди. Ксана пішла з Колькою на базар. Треба було виміняти свою сукню на щось споживне. Марта Данилівна вже не могла цього зробити: побачення з сином коштувало їй усіх її сил. Вона ходила тепер розпатлана, і на Кольку навіть не кричала. Її ледве вистачало зварити обід.

Колька охоче повів Ксану до базару. Всі місця були йому добре знані, дорогою він розказав Ксані багато цікавих речей і глибоких спостережень.

— Ось на цьому розі добровольці повісили одного. Два дні висів — усі обминали. А я пішов — велике діло! Чого курку можна зарізати, а людину — ні? Ясно, що однаково. Ну й фізія в нього була, ніколи не бачив такої! Синя й язика висолопив. Це не фунт ізюму, на гілляці! А от дивись на стіні — бачиш плямки? ще вчора лежала баба. Халера її тут занесла! Так і припаяло до стінки. Мозок тільки чвик! — а баба брик! Ти от панталони носиш, а баба просто так... І нічого зтого не буде.

— Чого не буде? — мимоволі спитала Ксана.

— Нічого путнього з цієї революції. Отак покажуться та й годі. А потім цар буде.

— Хто тобі сказав? здивувалася Ксана.

— Велике діло, сам бачу. Їм усім аби нажертись та потягти щось. Я ж учив — і у Франції таке було, і скрізь.

Колька енерґічно плюнув і засвистів.

На базарі було чудно — всі крамнички й рундуки замкнено, багацько побито. Працювали тільки перекупки, тримаючи крам у руках чи сидючи на ньому. Чоловіки відогравали хіба що допомічну ролю — носильники, піддавачі, двоколесники. До відповідальних базарних посад вони не бралися, бо проти чоловіка раз-у-раз могла бути цілком природна підозра, чи не денікінець він, офіцер або й генерал, коли він у штанях.

(Дальше буде).

Добровільна допомога Європі

Труднощі переведення в життя урядової програми відбудови Європи правдоподібно не зменшили доброго почуття тих американців, що своєю добровільною допомогою давно вже показали, що їх обходить доля Європи. Це особливо яскраво виявилося недавно в акції „Потягу Приязни" („Френдшип Трейн"). Він перейшов країну від Каліфорнії до побережжя Атлантийського Океану й зібрав понад 200 вагонів харчових продуктів для населення Франції та Італії.

Це не було ділом американського уряду. Започаткували і перевели цю акцію саме населення, так само як дають добровільну поміч Европі чисельні групи, приватні допомогові організації та окремі особи по цілій країні.

Наприклад, як подає поштовий уряд в місті Ню Йорку, за один місяць листопад американці вислали яких 3,500,000 пакунків рідним та приятелям в Европі, вартістю на $20,650,000 — головно харчових продуктів та одягу. В цю суму не зараховано пакунків, що висилалися через такі організації, як „КАРЕ", ані тих пакунків, що їх вислано через інші американські порти, як Филаделфія чи Новий Орлеанс. Хоч пакунки висилаються до всіх країн світу, велика більшість іде до війною зруйнованих країн.

Згідно з повідомленням з Парижа до часопису „Ню Йорк Геральд Трибюн", сама організація „КАРЕ" доручила в Европі поверх 3,700,000 пакунків з продуктами і матеріями за час від свого заснования в квітні 1947 року по січень 1948.

Церкви різних вірувань все стараються поширити свою допомогову акцію. Католицька організація — „Нейшенал Кетолик Велфер Кавнсил" — видала заклик минулого листопаду за пожертвами харчових продуктів для висилки до Европи й Азії. В Солт Лейк Сити, в стейті Юта, мормонська церква звернулася до одного мільйона своїх членів з проханням призначити один день посту в грудні для збірки пожертв на допомогову акцію. В кінці минулого року баптистська молодь розпочала кампанію збірки взуття для кількох тисяч потребуючих в Европі. „Чорч Ворлд Сервис", що заступає 20 протестантських церков і працює в 38 країнах, та „Лютеран Ворлд Реліф", діяльний в 13 країнах, розпочали минулого серпня спільну допомогову акцію. Збирають харчові продукти та бавовну в головних сільсько-господарських частинах країни, в середньо-західних бавовняних районах та в деяких північно-західних частинах.

Успіх цієї акції вказує на зміну в поведінці людей, що живуть в так званих „ізоляціоністських" районах середнього заходу — „Мидл Вест". Про це саме свідчить ухвала федерації фармерів в стейті Айова зібрати сто вагонів зерна для Европи без жадної заплати.

Жидівська організація „Джойнт Дистрибюшен Комміти" дає поміч приблизно одному мільйону жидів в Европі, на Середньому Сході, в Північній Африці та на Сході.

Квейкери помагають восьми европейським країнам та трьом в Азії, посилаючи за океан тонни одягу та харчових продуктів — все це жертвували тисячі американців різних рас, вірувань, як рівнож і американські виробничі заклади.

Окремим народам помагають американці чужинецького роду, посилаючи свою допомогу в рідні країни і поза ними, для того закладаючи свої організації. Серед них є допомогові організації чехословацькі, французькі, норвезькі, польські, українські, литовські, югославські, а також організація менонітів.

Ще можна згадати декілька організацій з довгого списку тих, що дають добровільну поміч. Краєва освітня організація помагає учителям за океаном, Сі. Ай. О. та Американська Федерація Праці помагають робітникам в Европі. Дві широкі кампанії за збіркою насіння для Европи знайшли підтримку у всіх стейтах країни. Молодечий відділ Американського Червоного Хреста, що нараховує поверх 19,000,000 членів, вислав за 1947 рік біля одного мільйона подарунків школярам. На початку січня організації, що заступають яких десять мільйонів американської молоді, розпочали „хрестовий похід" — кампанію за збіркою фондів для дітей. Ті фонди мають іти через Обєднані Держави на допомогу потребуючим дітям за океаном. Обєднані Держави видали заклик по цілім світі за фондами на допомогу 230,000,000 дітям в Европі і Азії.

Одним з багатьох способів допомоги американців є також „адоптовання" якоюсь американською громадою, чи школою, чи якоюсь організацією, якогось міста, чи села, зруйнованого війною. Недавно 20,000 громадян Дюнкерка, в нюйорськім стейті, зібрали харчових продуктів, одягу та інших речей на яких $100,000 для допомоги приморському місту Анціо, в Італії, де впало багато американських вояків в часі війни, в 1944 році. В малому містечку Мт. Реньє, в стейті Мериленд, біля Вашингтону, 42 дітей з другої і третьої кляси народної школи „адоптували" село Богар, у Франції, з населенням 300 осіб, серед яких 100 дітей. Є чимало інших подібних випадків опіки над містами та селами.

Добровільну допомогу Европі провадять в Америці громади, церкви, школи, різні організації, молодь, приватні, індустріяльні заклади, робітничі юнії та окремі особи. В часі, коли конгрес плянує Програму Европейської Відбудови, американський нарід ріжними способами продовжує свою допомогу, виявляючи тим своє зацікавлення долею Европи та американсько закордонною політикою.

Загальна Рада.

Д-р мед. Осип Берест.

На дорозі великих відкрить в медицині

D. D. T.

Три букви, три слова, а скільки важного змісту! В 1944 році облетіла світ вістка про чудовий засіб, досі держаний в тайні, при допомозі якого пощастило американським санітарним установам в короткому часі перемогти епідемію сипного тифу, що вибухла в американських частинах на фронті зимою 1943 р. Цей засіб названо D. D. T., після хемічного складу: Dichlor — Diphenyl — Trichlorаethan. Не будемо мішати спору наукового світу, кому належить першенство у відкриттю Д. Д. Т.: американським, англійським чи швайцарським ученим. Усім, що причинилися до цего великого відкриття, належиться однакове признання.

Д. Д. Т., це речовина без краски і запаху. Досвідом виказано, що Д. Д. Т. ділає вбийчо на різного роду комахи, комарі, молі, мухи, блощиці, воші та інші насікомі. Якщо воші умістити на кусникові фільци, вони сейчас ховаються перед світлом під фільц. Але як що ми цей фільц раніше імпрегнуємо Д. Д. Т., вош ховається справді під фільц, але вже в короткім часі вони в паніці вибігають звідтіля і гинуть через 6—8 годин. Подібно вбійчо ділає Д. Д. Т. на різні породи мух, комах, молів і т. п. Роблено досвіди з мишами, які пудровано порошком Д. Д. Т., щоби в цей спосіб вигубити насікомі (блохи), що є посередниками в ширенні різних заразливих недуг. Одного разу сторож, що посипував миші порошком Д. Д. Т., припорошив також їду мишей. Всі миші вигинули. Д. Д. Т. показався трійливим для звірят (кролики, морські свинки, щурі, миші), але у високих дозах і то звичайно якщо Д. Д. Т. примінено через кормовий провід. Для людини порошок Д. Д. Т. зовсім нешкідливий.

Після капітуляції Німеччини дезинфековано порошком Д. Д. Т. тисячі людей. Не завважено тяжкого затроєння ані у цих що переводили дезинфекцію ані у дезинфектованих. Не виступило навіть подразнення скіри. Д. Д. Т. може викликати затроєння у людей або звірят, якщо його розпустити в рідинах. Тоді він всисається через скіру. Риби гинуть від Д. Д. Т., якщо його застосувати в більшій скількости.

Тому, що Д. Д. Т. не є трійливим для чоловіка а з другого боку убиває легко воші, блохи, комарі і мухи, які переносять різні заразливі недуги (тиф, малярію, дезинтерію, холеру, чуму), відкриття Д. Д. Т. треба уважати рішаючим чинником в поборюванні цих інфекційних (заразливих) недуг. Якщо б було можливе лише часть з цих грошей, що ідуть нині в цілому світі на так дуже дороге узброєння, видати на поборювання недуг, то тиф, малярію, та можливо інші недуги мажа б в короткому часі зовсім зліквидувати.

Найважнішою ділянкою примінення Д. Д. Т. — це поборювання вошей, що як відомо, переносять сипний тиф. Пригадаймо як тяжко є відвошивити людину давнім способом. Треба було зголити волосся, викупати, а білля і вбрання дезинфектувати в кітлах парою формаліни або пруського кваcу. Нині вистачає одно впорскнення порошку Д. Д. Т. за ковнір людини між білля і скіру — всі воші гинуть. Діяння порошку Д. Д. Т. в поборюванні епідемій тифу бачимо найкраще на прикладах. Зимою 1943/44 вибухла в Неаполю серед цивільного населення епідемія сипного тифу. Американські власті доставили негайно літаками у великій скількості порошок Д. Д. Т. Протягом січня 1943 р. „запудровано" порошком Д. Д. Т. 1,300,000 осіб, причому в одному тільки дні 72,000. В цей спосіб зліквідовано епідемію протягом 3 тижнів. Було це можливе лише завдяки знаменитій організації санітарних частин, що переводили відвошивлення 10% порошком Д. Д. Т. Порошок цей убиває до 6 годин не лише воші, але також лярви, що вилягаються з гнідей. Якщо не змінювати біля, Д. Д. Т. ділає убійчо на воші через місяць. В цей спосіб зліквідовано також скоро епідемію тифу в концентраційному таборі Бухенвальд, по звільненні його Американською Армією. Що в Европі не вибухла після закінчення війни в травні 1945 р. більша епідемія сипного тифу, завдячуємо в великій мірі Д. Д. Т. 30 грамів цього порошку належало до військового виряду американського вояка. Щоби охоронити вояків Альянтської Інвазійної Армії від можливого завошивлення, одержали вояки цеї Армії білизну імпрегновану Д. Д. Т. Така білизна хоронить від завошивлення навіть по 6-8 кратнім стиранні. Воші голови гинуть по одноразовім запудрованні порошком Д. Д. Т. Треба однак це повторити через 8-10 днів, тому, що в цьому часі могли з гнід розвинутися свіжі воші, а на гниди Д. Д. Т. не ділає.

Велике значення має Д. Д. Т. для поборювання малярії (пропасниці), так дуже поширеної недуги і на українських землях (Волинь, Полісся). Пригадаймо фашистівську пропаганду, що голосила усьому світу як чин історичного значіння звільнення провінції Латіюм від малярії через відповідну санацію занечищеної околиці. Санація ця полягала в тому, що мочари, де гніздилися комарі, зрошувано нафтою, флітом та іншими препаратами вбійчими для комарів і їх лярв. Ця метода має відемні сторони: раз вона дуже дорога, а далі вище згадані речовини в повітрі скоро злетючуються і тратять силу діяння. Препарат Д. Д. Т. показався дуже успішним засобом в поборюванні комарів, а цим самим малярії. Порошком Д. Д. Т. зрошуємо не лише цілу околицю (води, мочари) де панує малярія, але також житла мешканців (доми, стайні і т. д.). Примінення препарату Д. Д. Т. проти комарів причинилося у великій мірі до перможного закінчення воєнного походу в Бурмі і на Пацифіку. Зужито там тисячі тон Д. Д. Т., яким дезинфектовано цілі околиці при допомозі ручних і моторових помп а також розпилювано з літаків. Д. Д. Т. поборює не лише малярію. Препарат цей причиняється до поборювання цілого ряду інфекційних недуг, що переносяться через комахи: жовта фебра, горячка папатачі, Каля-Азар, Денгус.

Окремий розділ занімає винищування мух порошком Д. Д. Т. Мухи, як відомо переносять заразки черевного тифу, холери, — дезинтерії. Тому нищення мух в поборюванні цих інфекційних недуг стоїть на першому місці. Якби не Д. Д. Т., що його так широко застосовано в поборюванні холери в Єгипті, хто знає чим ця епідемія покінчилася б. Поборювання мух в стайнях порошком Д. Д. Т. має ще чисто господарську додатню сторінку. Виказано, що в стайнях, де не має мух або їх дуже мало, дають корови більше молока на 5-10%.

Не можна поминути мовчанкою значення Д. Д. Т. для поборювання чуми. По послідним вісткам в Китаю в одній провінції вибухла епідемія чуми, на яку хворіє так 500,000 людей. В Европі і Америці чума менше знана, хоча в 1924 р. в Греції в поморських містах начислено 215 припадків „горячої смерти", як називали давно чуму. Минулої зими мали траплитися 2 припадки чуми в столиці Аргентини, Буенос Айрес. На чуму хворіють щурі та інші гризуни і через блохи цих звірят вона переноситься на людей. Тому поборювати чуму — це поборювати блохи гризунів. Порошок Д. Д. Т. винищує радикально блохи щурів, коли його розпилювати в місцях, де вони живуть. В Тексас вибухла в 1945 році епідемія певного роду тифу, що через блохи переносився з гризунів на людей. Зроблено там такий досвід: частину домів, де вибухла епідемія цеї недуги, дезинфектовано порошком Д. Д. Т., другу частину домів ні. Показалося, що в домах, де застосовано порошок Д. Д. Т. припадки епідемії майже не виступили.

Справа очевидна, Д. Д. Т. треба вміти застосувати, щоби він ясклід діяв. Його відповідне примінення вимагає знання не лише певних засад для поборювання поодиноких інфекційних недуг, знання способу життя комах, що їх хочемо нищити (ентомологія), але також способів ужиття Д. Д. Т. в різних його видах (порошок, рідина) і згущеннях. Як воно не було б, медицина і хемія від часу відкриття бацилів Пастервом найшла могучий засіб в поборюванні як не самих бактерій то принайменше животинок, що їх переносять. В цей спосіб досягнено найвищу ціль, що переде сучасній медицині. Зберегти здоровля людини для добра загалу.

В. 14. I. 1948

АМЕРИКА ЛЕГКОВАЖИТЬ ПРОТЕСТИ СОВЄТСЬКИХ САТЕЛІТІВ.

Вашингтон, 23. лютого. — Дипломатичні представники Польщі, Югославії й Чехословаччини довідалися про справжнє наставлення уряду Злучених Держав до їхніх країн, коли вони зявилися в департаменті стейту з протестом проти американсько-англійських плянів в справі розвитку західної Німеччини. Один по другім посли згаданих країн мали вручити самому президентові Трумановi копії протестів, ухвалених останнього тижня на зібранні міністрів закордонних справ згаданих трьох держав у Празі. Тому, що президента не було в столиці, посли хотіли передати копії протестів секретаревi Маршалові або підсекретареві Ловетові. Та показалося, що ці оба високі урядовці були зайняті й тому протести прийняв директор Бюра Европейських справ, Джан Д. Гикерсон. У розмові з кореспондентами Гикерсон вияснив, що Злучені Держави не спішаться приймати протести цих держав, бо це не має цілі.

ВПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І В ТАКИЙ СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧІТЬ ЇХ БУДУЧЧИНУ.

ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ

ЩО ПИШУТЬ?

ПІСЛЯ „СТРАШНОГО СУДУ" НАД ЛІНІЄЮ КУРЗОНА.

Радість з праці в Америці в користь України.

Після отримання вирізку з газети про Панамериканську Українську Конференцію, пише зпід Польщі чоловік до своїх приятелів у Пенсилвенії в листі з 23. грудня 1947:

Вам дяка за цей вирізок з преси, надісланий в листі. Він став для нас найбільшим кормом нашої душі, бо ми тут живемо немов від галузі відірвані і нізвідки конкретної відомости, навіть і з ким поговорити нема. Тут переважно поляки зза Лінії Курзона, а преса аж заносить брехнею. Так живемо тут, здані на ласку Божу. Одне, що мене вічно переслідувало, то було це, як задивляються на нашу справу західні потуги і чи наша імiграція що в цім напрямі робить. По одержанні Вашого листа я озброївся в терпеливість і сміло гляджу у наше майбутне. Я переконуюся, що всюди, де лише беться українське серце, там справа будівництва Рідної Хати поставлена на високому рівні. Дав би Бог, щоб зусилля скитальників та пролита кров наших Борців не пішли на марно. Просвіти, Господи, уми тих, що до цеї пори блудять манівцями, або за Юдин гріш служать чужій справі.

Ґеґенну, яку перейшов наш народ по цей і тамтой бік Лінії Курзона, не всилі описати. Переселення наших людей „на родіну", на папері „добровільне", а в практиці було примусове, при допомозі польських прислужників Сталіна. Наші люди боролися на життя й на смерть, щоб не дати себе викинути з прадідівської землі; однак і на це найшла спосіб Червона Польща: потворила цивільні банди, озброїла їх в московську зброю і випустила їх на українські оселі. Був це час, страшніший від татарського лихоліття. Днями й ночами, лютою зимою йшли цілі валки втікачів з українських осель до міста, щоб зареєструватися на виїзд „на родіну". У такий спосіб Польща при допомозі червоних кацапів приневолила український нарід опустити терени, які належали до нього ввесь час його історії.

Найкращий наш елемент, то є священики й учителі, впали жертвою рознузданої шайки. Щоденно по селах відбувалися масові похорони, на котрі, очевидно, приходили большевицькі сатрапи і проливали крокодилячі сльози. Мовляв: „що то полячки не роблять з нашими українцями". При цій нагоді взивали людей до реєстрації на виїзд „на родіну". „Бачите" — кажуть — „нас усіх вимордують". Навіть наших владик, а це Й. Коциловського і Гр. Лакоту насильно вивезли з палати в Перемишлі і посадили в наперед приготовані залізничі вагони та пігнали „на родіну". Польська зґрая виграбила все, що по них осталося.

УПА в тому часі переходила невтомну боротьбу, стаючи проти масового виселення і зводячи звязяті бої з польською армією. В межах польської держави осталася лише горстка наших людей, котрі в різний спосіб комбінували, щоб остатися на рідній землі. Аж в 1947 р. червоний уряд Польщі придумав переселення на бувші німецькі землі, але й тоді наша УПА спромоглася ще на рішальний опір проти цього виселення. У цій то боротьбі втратила Москва й Польща свого найліпшого заступника, ґенерала Сьверчевского і кількох інших „героїв", а тоді Франек, Вацек і інші зайди втікали з поля бою на зломання карку. Яка доля постигла наших людей, що тоді були на цім терені, того хіба ніхто не зможе описати. Одним словом, ще був Страшний Суд. Польська комуна скаженіла, села, куди перейшли спеціяльні відділи, були засіяні трупами неповинних жінок і дітей, а по селах осталися лише попелища.

Ось якими методами воює комуна. Тому ви зрозумієте, наше здивування, що в Америці може ще існувати якийсь комуністичний рух серед українців. Коли б так хто з тих людей приїхав до Червоного Раю, тоді щойно переконався б, де правда.

П. С. Прошу вибачити за письмо, бо пишу вночі й дуже обережно, щоб хто не підглянув.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, ГЕМТРЕМК І ДІРБОРН, МИШ.

Звіт з коляди на скитальців.

На зазив української преси і нашого голови Допомогового Комітету, адвоката Івана Панчука, патріотичне громадянство віднеслось до закликів щиро і збірка досягла великих успіхів. До цеї збірки причинилось в великій мірі наше жіноцтво, як відділи Союзу Українок, відділи Золотого Хреста й інші. Не жалуючи свого труду в тріскучі морози йшли з колядою від дому до дому.

Проситься вибачити, що не згадується про всіх, бо це забрало б багато місця в пресі.

Як звичайно при більшій збірці можуть зайти помилки в іменах і т. п. У такому випадку проситься повідомити про це листовно чи особисто касієра Допомогового Комітету, а все буде спростоване.

Адреса його така: Joseph Krupka, 2273 Grayling Street, Hamtramck, Mich.

Збірка при Укр. Амер. Осередку, Карпендер.

Тов. Боян $250; по $50: Д. Дажинич, О. Стельмах; по $20: адв. І. Панчук, В. Довгань, О. Явний; по $15: Укр. Америк. Осередок; по $10: В. Лазечко, В. Лащ, А. Яник, Блекбери Бар, К. Колодій, Е. Драфта, В. Сидлар; по $5: П. Синюта, М. Казимирів, Укр. Клюб Мандейлійот, Т. Пучинога, Друк Стор, Біленький, М .Онисько, А. Радзік, М. Малеско, А. Біловус, М. Шавала, Т. Починок, В. Українець, Б. Драфта, Л. Торський, М. Григорчук, М. Віхар, О. Пінський, С. Гавеляк, М. Польна, А. Пахолок, Д. Кобилка, В. Кравець, І. Кучапський, П. Марфей, Н. Шубський, Ю. Томак, В. Яремчук, І. Бойко, М. Баріда, М. З. Огроднік, І. Палівода, Старик, П. Касій, І. Томак, В. Сковрон, А. Ґадовська, Е. Голуб, А. Бабак, М. Стиро, Л. Палабар, І. Клиш, Т. Риль, М. Онисько, В. Хлопан, Е. Куніцький, П. Жук, Ю. Вітенко, Р. Ввейн, І. Завінський; по $4: М. Савка, Т. Соколюк; по $3: М. Онишкевич, Т. Горбусь, М. Ґиник, М. Крук, І. Кучапський, Ю. Сірко, В. Коломиєць, М. Крук; по $2.50: С. Віхар, О. Осадчук; по $2: І. Галишин, Н. Галишин, Галишин, Д. Микитинич, В. Дорош, С. Бигай, В. Бигай, С. Віхар, О. Осадчук, М. Плешницький, В. Гулик, Г. Галюк, Е. Віхар, І. Гриник, В. Кузир, М. І. Томяк, Ю. Федоришин, Е. Огроднік, І. Щербатий, В. Огроднік, А. Соболь, М. Темницький, Д. Дзісяк, Д. Самар, А. Нагірний, В. Пастернак, С. Борух, Е. Куніцький, С. Ґиник, МиМ. Голуб, А. Деркач, Ю. Чупа, І. Щербатий, В. Огроднік, А. Вічимишин; по $1: З. Лукавий, В. Фурґаль, В. Куніцький, Ю. Пасельські, М. Барчук, М. Анрейчук, В. Андрейчук, А. Андрейчук, М. Чуй, Д. Кобрин, А. Станкевич, С. Колодій, Д. Кузир, М. Хомяк, М. Радковський, Е. Лебоteскі, М. Огроднік, М. Щербатий, Й. Галишин, М. Ковальчук, В. Коніцький, М. Онисько, В. Семчук, П. Марфей, М. Баріда, Ф. Ф., Б. Емчук, Полюляк, М. Вачинич. Дрібна колекта $2.50. Збірка разом $647.50. Жертва Тов. Боян $250. Загальна сума: $897.50.

Збірка 26. від. Союзу Українок

Ходили за колядою слідуючі: М. Прокопович, М. Ткачук, Ю. Кульчицька, О. Бабій, А. Тричук, А. Ганиш, Ю. Прибила, К. Хомяк, Е. Гузар, П. Бас, Н. Василина, Й. Крупка, А. Прибила.

Жертвували: від. 26 С. У. $100; І. Бойко $10; по $5: М. Прокопович, А. Бас, Г Диґас, В. Мілер, Е. Томаш, П. Войтович, Т. Горбусь, Г. Крупка, Н. Семеґен, Д. Дзьозеф, Макогон і Панасюк, Ґорин, Д. Дасинич, П. Ганиш, А. Прибила, Д. Васько, Н. Лотоцька, Н. Стравський, В. Кузик, Н. Кривий, Бо- А. Фіялка, Укр. Дем. Клюб, Я. Рудий, І. Шалко, М. Ткачук, І. Заблоцький, Д. Турак, д-р Гриник, М. Книпка; по $4: А. Чарнецький, Курчак; по $3: о. В. Біліньскі, С. Зенюк, Г. Шміт, Шустак, Г. Шеремета, О. Бабій, В. Петко, К. Кітак, І. Кульчицький, М. Наконечна, М. Юревич, М. Виргун, В. Било, С. Барло, Погорівка, А. Патра, Е. Гузар, А. Сенів, П. Кук; по $2: М. Ґаламага, М. Дерешенко, Д. Билиця, М. Шаран, С. Адамів, М. Годований, П. Заяць, Г. Возьняк, І. Сивий, В. Будор, І. Ґава, С. Стецько, А. Букса, С. Мандриґа, С. Шавінський, О. Якимів, Ковальчук, Н. Буґіль, Г. Бук, Й. Білобривка, М. Чубка, М. Книта, Ю. Козак, Д. Вороновський, М. Пригарський, П. Шимко, Е. Пазарин, М. Сташкевич, В. Хомяк, М. Рудольф, К. Цимбалюк, С. Чупка, М. Баріда, Н. Прихідко, С. Книш, Й. Волосон, Н. Будзол, П. Зарицький, Й. Смілка, Б. Безпалко, Й. Грибинчук, Худик, Андрус, В. Бревус, Томанчук, Худоба, Квінік, Мохорук, Спендак, Лучко. К. Павлюк, Нювмен, Терих, Н. Гукало, М. Прихідко; по $1: П. Стельмах, В. Білик, Н. Василина, І. Остpів, Бенковські, Й. Касій, А. Шушкевич, Стокер, Д. Мудрий, Л. Батожинська, А. Тричук, П. Бривка, Мешкота, Скикивіч, Фльоріян Квітарня, Г. Кончас, Савсреб, А. Ґерула, К. Кузімен, Павлюк, К. Вороновський, М. Топорівська, В. Олійник, Р. Шай, Н. Тиро, М. Стекитин, парох Й. Ґабро, О. Стойко, І. Чайковські, Ю. Костюк, Бабій, Р. Гейман, Марко, М. Перун, І. Татарин, Ю. Терлицька, М. Равський, Королевич, Рубаха, Г. Гук, Батюк, А. Чібаньскі, Н. Ярбі, Мусій, Марущак, Рудик, М. Філь, Шупа, Чорний, Кульчицький, С. Зола, Павлишин, Й. Крупка, Й. Соловчук, І. Довбуш, Чубак, Коцай, Р. Демян, С. Фаралович, Смальські, Ґащин, Прихідко, А. Боднар, Н. Набоженяк, М. Миськів, К. Данилишин, Г. Кривіцький, М. Москаль, Кіцула, М. Шкарупа, Сьліпак, Галушка, Сослир, Бортнюк, К. Хомин, О. Патерманка, Ярема. Дрібними $3.15. Разом $515.15.

Збірка 5. від. Союзу Українок.

Ходили колядувати слідуючі: М. Будзов, Паско, Стасів, Мосійчук, Ґиник, Степкович, Патра, Хосиник, Сидоло; по $5: І. Гришка, Т. Починок, С. Готра, Д. Будяк, О. Шийда, П. Дмитришин, Е. Скочиліс, Голида; по $3: І. Попик, М. Шанайда, П. Стеткович, В. Кузик, Н. Кузик, Н. Масталер, Стасів, Мосійчук, Лищишин; по $2: Г. Бурак, І. Мудрак, С. Хома, Й. Солодкевич, В. Байор, Й. Підпиригора, А. Бурак, Гинчук, І. Паливода, І. Смолка, М. Кузик, Хосиник, Васько, Федюк, Сірко, М. Попик, А. Галишин, Хомик, В. Маркевич, О. Черак, Т. Щербатий, Р. Мікула, І. Ґеб, М. Кушнір, Кривий, Гриник, Тимчишин, В. Сідляр, Д. Дмитришин, Л. Рудий, М. Гнойовий, Бесяда, Г. Кульчицький, Гавришко; по $1.80: Сенук, Ю. Вацкевич; по $1: П. Шандак, Дачишин, Сьліпак, Набожняк, П. Войтович, П. Бабак, І. Гащин, Г. Кульчицький, Скікун, Морозовський, Андрушків, М. Гольонь, Сосновська, М. Труш, А. Біловус, С. Бурак, Й. Кот, К. Мельник, Д. Ґах, М. Маркевич, Онищук, Хомяк, Й. Мельник, М. Антонів, Шумяк, В. Лушка, Марциняк, Ангол, А. Дмитрина. Дрібними $1. Разом $165.60.

Укр. Золотий Хрест, від. 34, Гемтремк.

Ходили за колядою слідуючі: А. Дербавка, А. Сенько, М. Джумаґа, А. Зола, М. Машталер, Ю. Косьтюк, В. Шеремета, А. Романюк, Е. Гайдук, А. Персович, Семен, Небрич, Васкул.

Жертвували: Й. Стельмах $20; А. Бесіада $10; члени Укр. Дем. Клюбу $6; по $5: А. Дербавка, М. Джумаґа, Л. Вітян, М. Мілер, В. Палій, Л. Чепішка, П. Гук, С. Онищук, Бигай, Л. Нахвостач, Укр. Політич. Клюб, Укр. Дем. Клюб, Тов. ім. Шашкевича, М. Паламар, А. Малеско, Т. Коновальська, П. Батожинський, Д. Дозорець, П. Колодій, М. Броватний, Д. Шалапай, В. Ґеник; Кузир $3.50; по $3: С. Погребний, Тухніцька, П. Ґиник, П. Чиж, П. Паленко, К. Кардаш, Гулик, В. Довгань, Т. Солодкий, А. Стедкевич, П. Солодкевич, С. Ґиник; по $2: М. Рехлівський, Т. Труш, В. Труш, М. Кузьма, О. Чорний, А. Войтович, Старик, П. Негрич, П. Семен, П. Васкул, С. Жураковська, А. Близнюк, П. Васкул, М. Тиро, С. Дубек, А. Скикун, А. Персович, О. Курочка, П. Гоменчук, П. Кобаса, А. Сенько, І. Гайдук, П. Торський, П. Торопа, П. Стахович, П. Нагірняк, І. Грудний, О. Крук, М. Гуньовська, П. Стаженський, О. Явний, А. Деркач, П. Мацержак, М. Бобик, І. Чупка, І. Кульчицький, П. Шияк, Н. Олійник; П. Бесет $1.50; по $1: І. Мацержак, П. Бендена, Г. Васько, І. Ґеник, Г. Николишин, Д. Войтишин, І. Крутельський, Ю. Перкалюк, П. Маціборська, І. Климчук, П. Ґиник, А. Косьцюк, Б. Демчина, П. Петро, С. Мулярський, П. Лозовчук, П. Педлей, П. Негрич, О. Сушинська. — Разом $282.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ОТВОРЕНО ЛАБОРАТОРІЮ ЕДИСОНА.—Віддано для публичного вжитку лабораторію славного винахідника, Томаса Альви Едисона, в Вест Орендж, Ню Джерзі. По середині бачимо Чарлза Едисона, сина винхідника, який приглядається, як Филип Д. Рід, голова Едисонської Фундації, отвирає двері до лабораторії.

АМЕРИКАНСЬКІ ВОЄННІ КОРАБЛІ ВІДВІДУЮТЬ АРАБІЮ.

Єрусалим, 24. лютого. (ЮП). — Сьогодні тут повідомлено, що один американський крейсер і два нищильники зложать чемностеві відвідини в портах Савдівської Арабії. Рівночасно повідомлено, що американський уряд ще після одного року залишить і віддасть до вжитку арабам свою велику повітряну базу в Дгагран, теж в Савдівській Арабії.

ІТАЛІЙСЬКІ СВЯЩЕНИКИ ДОПОМАГАЮТЬ НАРОДОВІ В БОРОТЬБІ ПРОТИ КОМУНІЗМУ.

Рим, 24. лютого. — Консисторія італійської церкви та Свята Конгреґація Релігійних Справ звернулись сьогодні до цілого італійського духовенства зі закликом взяти участь в найближчих генеральних виборах та допомогти італійському народові в боротьбі проти терористичної комуністичної меншости.

„ДПЛОМАТИ" ПОЛЬСЬКОЇ „НОВОЇ ДЕМОКРАТІЇ".

Гаґа, Голандія, 24. лютого. — Бенедикт Ельмер, польський посол в Газі, зрезигнував зі свого посту, не погоджуючись з польським комуністичним урядом. Сьогодні збольшевизовані урядники консуляту під загрозою у-життя сили викинули Ельмера і його жінку з їх дотеперішньої резиденції.

НІМЕЦЬКА ДЕРЖАВНА РАДА ПОЧИНАЄ ДІЯТИ

Франкфурт над Майном, Німеччина, 23 лютого. Сьогодні тут відбулося перше засідання новоствореної Німецької Ради Держав, в склад якої входят по двох представників з усіх німецьких держав американської і британської зон та яка матиме законодатні повновласті. На сьогоднішньому засіданні вибрано предсідником Ради баварського премієра д-ра Ганса Егарда, що був свого часу прокуратором в судовому процесі проти Гітлера перед його приходом до влади.

ПІВДЕННІ ҐУБЕРНАТОРИ ЗА ШКІЛЬНУ СИСТЕМУ НА 15 СТЕЙТІВ

Вашингтон, 24 лютого. — Губернатори південних стейтів вийшли з проєктом, щоб створити сітку високих шкіл з одною системою у 15 стейтах.

ПОШУКУВАННЯ

ПОШУКУЮ синів брата **ВОЛОДИМИРА І СТЕФАНА БУГРИН** з села Яструбків, повіт Львів. Були забрані до російської армії в 1941 р. і німці взяли в полон в 1941 р. та до нині нема про них відомости. Хто знає про них, або вони самі, прошу повідомити мене:

FRANK BUGRYN, 299 Middle Street, Forestville, Conn., U. S. A.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 23. лютого 1948 року померла ПАРАСКЕВІЯ КУРИЛО, членкиня відділу 325 У Н. Союзу в Брукліні, Н. Й.

Покійна вступила до У. Н. Союзу в 1942 році. Полишила мужа Володимира, сина Олександра, дві дочки Марію і Стефанію, два зяті, невістку і внуку.

Похорон відбудеться в четвер, 26. лютого, з похоронного заведення до церкви Сош. св. Духа, 160 Н. 5th St., Brooklyn, і на St. John Cemetary. — В. І. П.!

П. Малицький, секр.

ТАРЗАН, ч. 1791. Зловіща май бутність.

THE SECOND COCONUT KNOCKED KRASS FLAT.

AND THE MISSILE, SEEMING TO COME FROM NOWHERE, FILLED PEDRO WITH SUPERSTITIOUS FEAR.

"THERE MUST BE A SPIRIT PROTECTING HER," THE CRAVEN HENCHMAN SAID, AS HE HELPED KRASS TO HIS FEET

"NO!" CRIED THE ENRAGED VILLAIN. "WE'LL BUILD A FIRE FOR PROTECTION AND TOMORROW WE'LL GET THAT APE!"

JANE, LISTENING, FEARED FOR HER IMPETUOUS MATE.

Другий кокосовий горіх поклав Краса на землю.

Здавалося, що стрільно падало нізвідки й тому наповнило забобонним страхом Педра.

„Тут мусить бути її опікунчий дух" сказав переляканий прибічник, який поміг Красові встанути на ноги.

„Неправда!" — закликав розлючений бандит. „Ми покладемо вогонь для охорони і завтра дістанемо цю малпу".

Джена, прислухуючися такій розмові, попала в страх за свого чоловіка.